

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: R. V.
bytem X

zastoupen Mgr. Michalem Wiedermannem, advokátem
sídlem Bauerova 491/10, 603 00 Brno

proti

žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2018, č. j. JMK 141151/2018,
sp. zn. S-JMK 168426/2018/OD/Bo,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce napadl u Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“) svou žalobou rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2018, č. j. JMK 141151/2018, sp. zn. S-JMK 168426/2018/OD/Bo, vypraveného dne 5. 10. 2018 (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Hodonín, odboru dopravních a správních agend, oddělení přestupků, ze dne 17. 10. 2017, č. j. MUHOCJ 72201/2017/DSA/OP/Či, sp. zn. MUHO 10100/2017/DSA (dále též „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí o přestupku“). Ve výroku I. prvostupňového rozhodnutí byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí (dále též „zákon o silničním provozu“), kterého se měl úmyslně dopustit tím, že dne 7. 7. 2017 okolo 1:28 hod., v obci Mikulčice, na ulici U Cihelny, u domu č. p. 284, a následně v Nemocnici TGM v Hodoníně, kam byl z výše uvedeného místa převezen vozidlem zdravotnické záchranné služby, se jako řidič motorové koloběžky značky N. S., odmítl po řádném poučení a výzvě policisty podrobit jak orientačnímu, tak i odbornému lékařskému vyšetření spojeným s odběrem krve ke zjištění, zda nebyl při řízení vozidla ovlivněn alkoholem, čímž porušil ust. § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu
2. Za spáchání daného přestupku byla žalobci uložena pokuta ve výši 30 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
3. Výrokem III. prvostupňového rozhodnutí bylo dále rozhodnuto o zastavení řízení ve věci přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, a to pro porušení povinnosti řidiče podle ust. § 4 písm. a) téhož zákona, neboť jeho spáchání nebylo žalobci prokázáno.

II. Napadené rozhodnutí

4. V rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný nejprve zrekapituloval obsah správního spisu a dosavadní průběh řízení. Podle jeho názoru prvostupňový správní orgán postupoval v předcházejícím řízení v souladu se zákonem, přičemž zjistil skutkový stav věci bez důvodných pochybností. K tomu žalovaný doplnil, že žalobce byl podle podkladů založených ve správním spisu ze strany policistů opakovaně vyzván k tomu, aby se podrobil orientačnímu vyšetření a následně odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve, a to za účelem zjištění, zda není pod vlivem alkoholu, což navzdory poučení odmítl.
5. Podle názoru žalovaného byla výše uvedená výzva policistů učiněna v přímé souvislosti s řízením motorové koloběžky v silničním provozu, byť s krátkým časovým odstupem, což je v souladu se zákonem a ustálenou judikaturou. Kromě toho žalovaný považoval učinění výzvy za opodstatněné rovněž proto, že žalobce jevil známky ovlivnění alkoholem, a to mimo jiné s ohledem na nesrozumitelnost jeho řeči a zápach alkoholu. Policisté tak byli k učinění výzvy oprávněni a žalobce byl povinen se danému vyšetření podrobit.
6. Žalovaný považoval spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu za spolehlivě prokazané. V tomto směru připomněl, že žalobce řízení motorové koloběžky nijak nezpochybnil, přičemž příčina vzniku dopravní nehody není v dané věci relevantní.

7. Ve vztahu k odvolacím námitkám dále žalovaný uvedl, že žalobce na jednu stranu tvrdí, že si na události bezprostředně po vzniku dopravní nehody nepamatuje, ale současně zpochybňuje, že byl policisty řádně poučen. V tomto směru žalovaný poukázal na svědecké výpovědi policistů, kteří shodně uvedli, že žalobce vyzvali k podrobení se orientačnímu a následně odbornému vyšetření nejen na místě dopravní nehody, ale také v nemocnici, kam byl žalobce zdravotnickou záchrannou službou k ošetření převezen. Tato skutečnost nebyla vyvrácena ani svědeckou výpovědí osoby, která byla na místě dopravní nehody přítomna, byť poučení ze strany policistů neslyšela. Stejně tak žalovaný nepovažoval při posouzení věrohodnosti policistů za rozhodné, že si s ohledem na časový odstup od spáchání přestupku nepamatovali přesnou polohu motorové koloběžky na pozemní komunikaci.
8. Pokud se jedná o tvrzení žalobce, že byl po dopravní nehodě v šoku, žalovaný doplnil, že tato skutečnost nebyla svědeckou výpovědí osoby přítomné na místě dopravní nehody potvrzena, když uvedla, že žalobce se začal chovat arogantně až po příjezdu policistů, se kterými odmítl spolupracovat. Současně žalovaný připomněl, že žalobce v nemocnici komunikoval s ošetřujícím lékařem, vědomě a opakovaně odmítl ošetření a přes mobilní aplikaci si dokonce zajistil odvoz do Vojenské nemocnice v Brně, kde byl nakonec ošetřen.
9. Žalovaný proto považoval provádění dalších důkazů za nadbytečné, neboť bylo spáchání přestupku spočívajícího v nezákonném odmítnutí výzvy policistů k podrobení se dechové zkoušce a odbornému lékařskému vyšetření za účelem zjištění přítomnosti alkoholu v krvi dostatečně prokázáno zejména na základě svědeckých výpovědí policistů a ambulantního nálezu vystaveného lékařem v Nemocnici TGM Hodonín dne 7. 7. 2017. Podle názoru žalovaného došlo ke spáchání přestupku úmyslně, neboť žalobce je držitelem řidičského oprávnění, přičemž byl ze strany policistů řádně poučen.

III. Žaloba

10. V žalobě bylo namítáno, že žalobce se daného přestupku nedopustil, neboť byl v důsledku dopravní nehody v šoku. Současně utrpěl poranění hlavy a otřes mozku, přičemž byl určitou dobu v bezvědomí. V této souvislosti žalobce po celou dobu správního řízení argumentoval tím, že jeho vzpomínky na průběh události po dopravní nehodě jsou nejasné, neboť byl v danou dobu ovlivněn silnou bolestí.
11. Podle názoru žalobce se správní orgány dostatečně nezabývaly tím, zda byl s ohledem na svůj zdravotní stav schopen racionálně uvažovat, resp. porozumět výzvě policistů a uvědomit si následky jejího neuposlechnutí. V tomto směru nelze podle žalobce vycházet z toho, že si na některé okolnosti pamatoval a na jiné nikoliv. Správní orgány ostatně nepovažovaly určité nepřesnosti v popisu události za problematické ani při hodnocení věrohodnosti svědeckých výpovědí policistů.
12. Žalobce dále argumentoval tím, že měl být za účelem posouzení jeho stavu myšlen v době po vzniku dopravní nehody proveden důkaz znaleckým posudkem. Kromě toho žalobce navrhoval již během správního řízení provedení důkazu svědeckou výpovědí řidiče taxi služby, který ho v rozhodný den odvezl z Hodonína do Vojenské nemocnice v Brně.

13. Současně žalobce zpochybnil, že by samotné odmítnutí ošetření ze strany lékaře, se kterým v jiné právní věci vede soudní spor, svědčilo o tom, že schopnost jeho úsudku nebyla vlivem dopravní nehody a souvisejícího poranění ovlivněna. Správní orgány však návrhy na doplnění dokazování považovaly za nadbytečné, ačkoliv žalobci nebylo uvědoměle a úmyslné odmítnutí učiněné výzvy spolehlivě prokázáno.
14. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a uložil žalovanému povinnost k náhradě nákladů soudního řízení.

IV. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

15. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že s podanou žalobou nesouhlasí. Pokud se jedná o namítané neprokázání uvědomělého a úmyslného spáchání přestupku, žalovaný předně poukázal na podklady pro rozhodnutí, které tvoří kromě úředního záznamu nejen svědecké výpovědi policistů a osoby přítomné na místě dopravní nehody, ale také ambulantní nález z Nemocnice TGM Hodonín. Z jejich obsahu podle žalovaného spolehlivě vyplývá, že žalobce byl policisty opakovaně vyzván a poučen ohledně povinnosti podrobit se dechové zkoušce a následně odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve, což bezdůvodně odmítl.
16. K tomu žalovaný doplnil, že žalobce sice mohl být po bezprostředně po vzniku dopravní nehody v šoku, ale následně s policisty a lékaři zdravotnické záchranné služby normálně, byť arogantně komunikoval. Kromě toho byl žalobce schopen v rozhodnou dobu sdělit, proč nechce být v dané nemocnici a konkrétním lékařem ošetřen a že se jeho soukromá lékařka nachází v zahraničí. Současně si byl schopen sám zajistit odvoz do jiného nemocničního zařízení, a to prostřednictvím mobilní aplikace. Podle názoru žalovaného tak není argumentace žalobce přesvědčivá, neboť není možné, aby byl jeho zdravotní stav natolik proměnlivý, že by v jednu chvíli nevěděl, co činí, a záhy byl schopen logicky uvažovat.
17. Co se týče návrhu na provedení důkazu svědeckou výpovědí řidiče taxi služby, žalovaný ho považoval za nadbytečný, neboť bylo spáchání přestupku spolehlivě prokázáno. Jednání žalobce poté, co opustil Nemocnici TGM Hodonín není pro účely posouzení přestupkové odpovědnosti relevantní. Samotné odmítnutí podrobit se na výzvu dechové zkoušce a odbornému lékařskému vyšetření je podle názoru žalovaného vždy úmyslným jednáním, neboť řidič je na místě policisty poučen jak o podstatě výzvy, tak následcích jejího neuposlechnutí. Závěrem žalovaný doplnil, že také ze žalobcem doložené lékařské zprávy z Vojenské nemocnice v Brně vyplývá, že bylo neurologickým vyšetřením zjištěno jeho ovlivnění alkoholem.
18. Na základě těchto skutečností žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
19. Na vyjádření žalovaného podal žalobce stručnou repliku, ve které zejména uvedl, že setrvává na argumentaci učiněné v žalobě. Pokud se jedná o lékařskou zprávu z Vojenské nemocnice v Brně, z jejího obsahu podle žalobce nevyplývá, jak bylo údajné ovlivnění alkoholem zjišťováno. Nelze tedy na základě této skutečnosti spolehlivě dovozovat, zda byl v době vzniku dopravní nehody pod vlivem alkoholu či nikoliv.

V. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

20. Ve správním spisu se v tištěné podobě nachází oznámení přestupku, úřední záznam ze dne 7. 7. 2017, protokol o dopravní nehodě, plánek místa dopravní nehody a sjetina emailové zprávy ze dne 20. 7. 2017, která kromě připojené fotodokumentace obsahuje rovněž sdělení žalobce, že před jízdou nepožil žádný alkohol. Z úředního záznamu ze dne 7. 7. 2017 mj. vyplývá, že žalobce měl policejní hlídce sdělit, že s motorovou koloběžkou jel „...z Výkopávek, kde se konala akce Vinaři na Hradišti.“ Zároveň žalobce popřel, že by požil před jízdou alkohol či jiné návykové látky.
21. Kromě toho je součástí spisové dokumentace také ambulantní nález vystavený lékařem Nemocnice TGM Hodonín ze dne 7. 7. 2017. Z výpisu z evidenční karty žalobce v evidenci řidičů vyplývá, že měl od 16. 4. 2017 odevzdán řidičský průkaz a měl šest záznamů v evidenci (7 bodů).
22. Do správního spisu byl dále založen elektronický nosič dat (CD), který obsahuje nejen výše uvedené podklady v elektronické podobě, ale také fotodokumentaci dopravní nehody a úřední záznam o podání vysvětlení ze dne 7. 7. 2017, které policistům poskytl pan J. R., nar. X před jehož domem došlo ke vzniku dopravní nehody a který se žalobcem spolu s manželkou čekal na příjezd policie a zdravotnické záchranné služby.
23. Na základě těchto podkladů bylo zahájeno přestupkové řízení a žalobce byl předvolán k ústnímu jednání na den 6. 9. 2017. Z protokolu o ústním jednání vyplývá, že prvostupňový správní orgán provedl dokazování obsahem správního spisu a následně dal žalobci možnost, aby se k věci vyjádřil. Ten mimo jiné uvedl, že si nepamatuje na okolnosti vzniku dopravní nehody, neboť se praštil do hlavy. Pamatoval si pouze skutečnost, že v nemocnici v Hodoníně viděl doktora, který mu v minulosti špatně opeřoval rameno, pročež s ošetřením nesouhlasil.
24. Následně si žalobce zajistil prostřednictvím mobilní aplikace odvoz do jiné nemocnice. V průběhu cesty měl žalobce opakovaně upadnout do bezvědomí. Na skutečnost, že byl v nemocnici v Hodoníně vyzván k dechové zkoušce a odběru krve, si nepamatoval. V této souvislosti žalobce doložil prvostupňovému správnímu orgánu mimo jiné posudek o výsledku dopravně psychologického vyšetření a lékařské zprávy týkající se jeho zdravotního stavu v souvislosti se zraněním během dopravní nehody vystavené ve Vojenské nemocnici v Brně ve dnech 8. 7. 2017, 10. 7. 2017 a 19. 7. 2017. V rámci vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí poté žalobce navrhl doplnění dokazování svědeckou výpovědí pana P. P., se kterým opravoval vozidlo před jízdou a vznikem dopravní nehody.
25. Během ústního jednání prvostupňový správní orgán dále provedl důkaz svědeckými výpověďmi zasahujících policistů pprap. J. M. a nstržm. V. a pana J. R., který byl před příjezdem policie a zdravotnické záchranné služby přítomen na místě dopravní nehody.
26. Policistka M. k věci zejména uvedla, že žalobce s nimi odmítal spolupracovat, resp. nepředložil doklad totožnosti a odmítal nastoupit do přivolaného vozidla zdravotnické záchranné služby. Na dotaz měl žalobce sdělit, že před jízdou žádný alkohol nepožil. Opakovaně se odmítl podrobit dechové zkoušce. Podle svědkyně žalobce vykazoval známky ovlivnění alkoholem, protože byl zmatený, přičemž jeho řeč byla nesrozumitelná a zpomalená. Jeho chování bylo arogantní. Následně neměl žalobce spolupracovat ani s lékařem, který se ho snažil ošetřit v Nemocnici TGM Hodonín,

- kam byl zdravotnickou záchrannou službou převezen. Žalobce měl argumentovat tím, že daný lékařský personál není odborně způsobilý.
27. K tomu policistka M. doplnila, že žalobce v nemocnici opětovně vyzvala k dechové zkoušce a následně o odběru žilní krve, což bezdůvodně odmítl. V reakci na dotazy prvostupňového správního orgánu dále svědkyně uvedla, že žalobce byl poučen jak o povinnosti podrobit se provedení dechové zkoušky, tak odbornému lékařskému vyšetření. Při příjezdu policie byl lehce zmatený. Podle názoru svědkyně však byl k podstoupení dechové zkoušky způsobilý.
28. Obdobně stran poučení žalobce o dechové zkoušce vypověděl také policista V, když mimo jiné uvedl, že žalobce nespolupracoval a opakované výzvě k podstoupení dechové zkoušky nevyhověl. Pouze tvrdil, že alkohol před jízdou nepožil, přestože z něj byl cítit zápach alkoholu. Stejně tak policista V. vypověděl, že se žalobce v nemocnici nechtěl nechat ošetřit, a to s odkazem na neodbornost zdravotnického personálu.
29. V této souvislosti měl žalobce tvrdit, že má soukromou lékařku, která je momentálně v zahraničí, pročez ho vyšetří jeho známý ve Vojenské nemocnici v Brně. Následně se měl žalobce na opětovnou výzvu odmítnout podrobit odběru žilní krve, a to za účelem provedení odborného lékařského vyšetření. Podepsal revers a z nemocnice odešel. K dotazům správního orgánu policista V. zejména doplnil, že žalobce poučil o následcích odmítnutí dechové zkoušky a odběru žilní krve. Po příjezdu policie byl žalobce zmatený, kdy chvilkami nevěděl, kde se nachází.
30. V rámci podání svědecké výpovědi svědek R. uvedl, že po nárazu do domu vyběhl se svoji manželkou ven, kde viděl na silnici ležet žalobce, který měl pod sebou kaluž krve. Žalobce si měl stěžovat na bolest hlavy, byl při vědomí a se svědkem komunikoval. Byl zmatený a ptal se, co se stalo. Podle svědka R. se mělo chování žalobce zásadně změnit po příjezdu policejní hlídky, ke které se choval arogantně a nechtěl spolupracovat. Podobně měl reagovat na příjezd sanitky a argumentoval tím, že se nechá ošetřit v Brně.
31. Svědek R. ze žalobce alkohol necítil. Potvrdil však, že žalobce byl policisty opakovaně vyzván k podrobení se dechové zkoušky, což odmítl. Dále svědek R. k dotazům uvedl, že policisté se žalobcem mluvili, ale nevybavuje si, zda ho pro případ odmítnutí dechové zkoušky poučili. Podle něj byl žalobce nejprve v šoku, ale po příjezdu policejní hlídky normálně komunikoval, přestože hůře mluvil.
32. Žalobce poté zaslal prvostupňovému správnímu orgánu písemné vyjádření ze dne 5. 9. 2017, ve kterém rovněž navrhl doplnění dokazování o svědeckou výpověď pana Ing. P. P. a řidiče vozidla, který ho v rámci služby concierge assistance z Hodonína do Brna přepravoval (totožnost nesdělena).
33. Následně bylo vydáno rozhodnutí o přestupku, proti kterému se žalobce prostřednictvím právního zástupce odvolal. Jelikož prvostupňový správní orgán nepovažoval podané odvolání za důvodné, postoupil ho spolu se správním spisem žalovanému, který v odvolacím řízení vydal napadené rozhodnutí.

VI. Posouzení věci krajským soudem

34. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).
35. V souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
36. Žaloba **není důvodná**.
37. Krajský soud předně připomíná, že žalobce byl uznán vinným z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, který stanovuje: *„Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou.“*
38. V této souvislosti je v ust. § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu zakotveno, že: *„Řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu⁷⁾ ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem.“*
39. Ve výše citovaném ustanovení zákona o silničním provozu je obsažen odkaz na zvláštní právní předpis, kterým byl k datu spáchání přestupkového jednání zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, účinný ode dne 31. 5. 2017, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 65/2017 Sb.“).
40. Ve vztahu k nyní posuzované věci je rozhodné zejména ust. § 20 odst. 1 písm. a) zákona č. 65/2017 Sb., které stanovuje, že: *„Orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření je povinna se podrobit osoba, u které je důvodné podezření, že pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky vykonává nebo vykonávala činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo jiné osoby nebo poškodit majetek.“* Ve druhém odstavci téhož ustanovení zákona je dále uvedeno, že na osobu se hledí, jako by byla pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky, pokud orientační a odborné lékařské vyšetření odmítne.
41. V nyní projednávané věci není mezi stranami předmětem sporu, že žalobce byl řidičem motorové koloběžky, při jejímž řízení došlo ke vzniku dopravní nehody, v důsledku čehož byla na místo bezprostředně přivolána policie a zdravotnická záchraná služba. Stejně tak žalobce nezpochybnil, že zasahující policisté byli vůči němu ze zákona oprávněni učinit výzvu k podrobení se orientačnímu a následně odbornému lékařskému vyšetření.
42. Naopak žalobce namítal, že nebylo ze strany správních orgánů spolehlivě prokázáno, že se orientačnímu a následně odbornému lékařskému vyšetření odmítl podrobit, a že tak s ohledem na svůj zdravotní a psychický stav po dopravní nehodě učinil úmyslně, resp. poučen a vědom si všech právních následků svého jednání.
43. Pokud se jedná o samotné provedení výzvy a poučení policistů, krajský soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že tato skutková okolnost byla prokázána bez důvodných pochybností. Prvostupňový správní orgán v tomto směru vycházel nejen ze svědeckých výpovědí obou zasahujících policistů, ale také svědka R., který byl na místě

dopravní nehody od počátku přítomen. Všichni svědci shodně vypověděli, že žalobce byl na místě dopravní nehody opakovaně vyzván k podrobení se orientačnímu vyšetření na přítomnost alkoholu v dechu, což bezdůvodně odmítl.

44. Stejně tak žalobce opakovaně odmítl provedení dechové zkoušky a odběru žilní krve pro účely odborného lékařského vyšetření v Nemocnici TGM Hodonín, což kromě svědeckých výpovědí policistů vyplývá rovněž z protokolu o dopravní nehodě, úředního záznamu a ambulantního nálezu ze dne 7. 7. 2017, které jsou ve správním spisu založeny (k použití úředního záznamu jako podpůrného podkladu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2016, č. j. 4 As 152/2016 – 37; odkazovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).
45. Žalobce ostatně během ústního jednání před prvostupňovým správním orgánem do protokolu výslovně uvedl, že si na průběh událostí po dopravní nehodě pamatuje až od okamžiku, kdy se ocitl v Nemocnici TGM Hodonín. Nemohl být tedy podle svých slov objektivně schopen zpochybnit shodné tvrzení policistů o tom, že byl při opakovaném učinění výzvy na místě dopravní nehody současně poučen o právních důsledcích jejího neuposlechnutí.
46. V této souvislosti krajský soud dodává, že z hlediska důkazní situace je nepochybně žádoucí, aby byl součástí policejní dokumentace písemný záznam o tom, že řidič byl o následcích odmítnutí orientačního a odborného lékařského vyšetření výslovně poučen, popř. že uvedené poučení odmítl podepsat.
47. Přestože policisté jednotlivé úkony prováděli v kontextu vzniku dopravní nehody, při které žalobce utrpěl zranění vážnějšího charakteru, nic jim nebránilo v tom, aby se o písemné zaznamenání projevu jeho vůle alespoň pokusili, a to zejména během opakovaného provedení výzvy v nemocnici, kde měl již žalobce také se zdravotním personálem komunikovat. Navzdory tomu je krajský soud toho názoru, že příslušné poučení žalobce bylo dostatečně prokázáno konzistentními svědeckými výpověďmi policistů, jejichž věrohodnost nebyla důvodně zpochybněna (k nestrannosti policisty jako úřední osoby srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2011, č. j. 7 As 83/2010 – 63, a ze dne 14. 3. 2019, č. j. 1 As 414/2018 – 25).
48. Žalobce především namítal, že nebyl v důsledku poranění hlavy a celkového zdravotního stavu po dopravní nehodě schopen porozumět poučení policistů, resp. nebyl si vědom toho, jaké následky bude mít skutečnost, že nebude výzvě k podrobení se orientačnímu a následně odbornému lékařskému vyšetření vyhověno.
49. V tomto ohledu považuje krajský soud za zásadní posouzení otázky, zda žalobce byl vlivem pouhého stavu schopen podstatu učiněné výzvy a důsledky jejího neuposlechnutí (v návaznosti na učiněné poučení) rozpoznat či nikoliv. Ve vztahu k posouzení subjektivní stránky přestupku se totiž krajský soud ztotožňuje se správními orgány v tom, že odmítnutí podrobit se orientačnímu a odbornému lékařskému vyšetření po řádné výzvě a poučení policistů je za normálních okolností jednáním úmyslným, a to přinejmenším ve formě nepřímého úmyslu ve smyslu ust. § 15 odst. 2 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů.
50. Co se týče schopnosti žalobce rozpoznat obsah a význam učiněné výzvy, popř. také souvisejícího poučení, krajský soud souhlasí s tím, že by obecně mohla být vlivem

poranění hlavy a opakované ztráty vědomí omezena. Na druhou stranu z toho nelze dovozovat závěr, že přestupkovou odpovědnost za odmítnutí podrobit se orientačnímu a odbornému lékařskému vyšetření lze ve všech případech dopravní nehody spojené se vznikem újmy na zdraví podmiňovat provedením důkazu znaleckým posudkem kompetentního lékaře.

51. Podle názoru krajského soudu je také v tomto ohledu nutné zohledňovat individuální okolnosti případu, a to zejména ve vztahu k proměnlivosti stavu vědomí a schopnosti dotčené osoby srozumitelně a smysluplně komunikovat či obecně reagovat na vnější podněty, k čemuž není výhradně potřeba odborných znalostí.
52. Ačkoliv tedy zdejší soud nerozporuje, že komplexní posouzení zdravotního a psychického stavu žalobce v souvislosti se vznikem dopravní nehody a utrpených zranění je otázkou odborného posouzení, nic nebrání správním orgánům v tom, aby vycházely rovněž z tvrzení jiných osob, které s ním bezprostředně po vzniku dopravní nehody a následně v nemocnici komunikovaly. Sám žalobce ostatně ve správním řízení navrhoval provedení výsledku blíže neurčeným řidičem příslušné asistenční služby, který ho převezl do Vojenské nemocnice v Brně, a to v kontextu posouzení jeho způsobilosti chápat význam a následky odeprání výzvy k podrobení se orientačního a odborného lékařského vyšetření.
53. Ze svědecké výpovědi pana R., který byl na místě dopravní nehody bezprostředně po jejím vzniku přítomen, vyplývá, že žalobce byl po celou dobu při vědomí, přičemž zpočátku působil zmateně a v šoku. K obratu v jeho chování mělo dojít v okamžiku, kdy se na místo dostavila policejní hlídka, se kterou žalobce až na problémy s artikulací normálně komunikoval a choval se arogantně. Uvedené skutečnosti shodně potvrdili rovněž oba zasahující policisté, přičemž pprap. M. na dotaz správního orgánu uvedla, že žalobce ji připadal k provedení dechové zkoušky zdravotně způsobilý.
54. Na základě výše uvedeného lze dospět k závěru, že žalobce podle subjektivního a nestranného hodnocení všech tří svědků nebyl především s určitým časovým odstupem od vzniku dopravní nehody ve stavu, v němž by nebyl schopen smysluplně komunikovat, resp. chápat význam jednotlivých sdělení, včetně výzvy a poučení policistů ve vztahu k provedení dechové zkoušky a odborného lékařského vyšetření. K tomu je vhodné doplnit, že problém s artikulací a plynulostí řeči, na což svědkové poukázali, nepochybně mohl souviset s poraněním čelisti, kterou žalobce během dopravní nehody utrpěl (viz lékařské zprávy založené ve správním spisu).
55. Kromě toho nelze opomenout, že žalobce po příjezdu do Nemocnice TGM Hodonín se zdravotnickým personálem komunikoval, přičemž odmítal ošetření s odkazem na nekompetentnost lékaře, který ho měl již v minulosti operovat. Následně byl schopen podepsat tzv. revers a bez cizí pomoci si zajistit odvoz do Brna prostřednictvím mobilní aplikace. Krajský soud dává žalovanému za pravdu v tom, že dané jednání nesvědčí o tom, že by si žalobce nebyl okolností vzniklé situace či svého vlastního jednání vědom.
56. V této souvislosti je vhodné poukázat rovněž na téhož dne vystavenou lékařskou zprávu z Vojenské nemocnice v Brně, která byla žalobcem do správního spisu doložena. Z jejího obsahu totiž mimo jiné vyplývá, že žalobce byl podle hodnocení ošetřujícího lékaře orientovaný a spolupracoval. Zda současně vykazoval příznaky opilosti (ebrieta) či nikoliv, popř. jak byla tato skutečnost zjišťován, není naopak v nyní

projednávané věci relevantní, neboť spáchání přestupku spočívá v samotném odmítnutí orientačního a odborného lékařského vyšetření.

57. Přestože žalobce patrně byl bezprostředně po vzniku dopravní nehody v šoku, nebyly během správním řízení dány důvodné pochybnosti o tom, že později, přinejmenším během opětovné výzvy a poučení ohledně podstoupení dechové zkoušky a odborného lékařského vyšetření policisty v Nemocnici TGM Hodonín, nebyl v natolik vážném stavu, že by nebyl schopen následky svého jednání (neuposlechnutí výzvy po zákonném poučení) náležitě posoudit. Správní orgány proto nepochybily, pakliže považovaly provádění dalších důkazů za nadbytečné, což ve svých rozhodnutích řádně zdůvodnily.

VII. Závěr a náklady řízení

58. Ze všech shora uvedených důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku, a žaloba byla zamítnuta jako zcela nedůvodná.
59. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, pročež se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 20. července 2020

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
B. K.

